

МАРИЈАНА ЈОВЕЛИЋ

АРЕНА

*У умиваонику
самоубице,
изнад славине
никада нема
огледала.*

*Зашто не види
свој одраз,
чојор у снегу.*

*Вукови
заваравају ловца
крепањем
по прагу само
једног вука.*

*Корицом
хлеба
прљају десни
док им избијају
нови зуби.*

*Људима остављају
знаке свога
присуства –
завијање, праг
и измеј.*

Зар поесник
није побеген вук
који се изврће
на леђа,
сјучића уши
и ојкрива
победнику грло?

Зар песма није
песак којим су се
некада давно
посијале арене
да би уише
проливену крв?

РАСКОЉНИКОВЉЕВО КАЈАЊЕ

Песникиња,

Убедљива касатинко
која мељеш
месо пред кућем.

Ниси пјрудна.

То се хаљина
набира одмах
испод груди –
осељиве керамике
израђене
на брзом вишлу.

Твоја несрећа
није у поме
што носиш јушцу
уместо женске
бришвице

и због тога
не можеш
да загрлиш жриву

и њо̄гледац̄ је
њраво у очи.

Твоја је несрећа
у њо̄ме,
ц̄ӣио њи њуц̄ка
омо̄гућава
да њосма̄ираш своје руке
док наносиц̄ рану.

СТРАЖАР

Осећам
узнемиренос̄ӣ
с̄ӣражарско̄ њса.

Тело ми је
на̄јуњено оружје
без ме̄ика у цеви,
укочено,
са ножем на њуц̄ци.

Мени о̄јаснос̄ӣ
њре̄ӣи из ваздуха
и за̄ӣо се дижем
на узбуну само
њод ӯгац̄еним
све̄ӣлима.

Ти њада
г̄асиц̄ ва̄ӣру
у мојим њећима,
за̄ӣварац̄ њрозор,
вра̄ӣа и чесме.

Моја њоезија је закаснила,
изненадни сусре̄ӣ
са бес̄ирекорно
за̄ӣе̄гнӯӣим,
белим чарц̄авом

на њразном
болничком кревету.

Обавеза да сачувам
њрагове и ојиске
на месу незгоде
док не ојојочне
исњрага.

Ако је смрј
бац онај њренујак
када се укључује
сјруја у жичану
ограду око мо
угроженог шела,
нека сјих буде
голоруки сјражар
који ће се увек
окрејати у смеру
у којем се окреће
његов јас.

ПОВОДОМ АРИЈЕЛА

Посмајрам њвој
цумарак
заробљена
жено на расјолагању.

Зајнегнују кожу
преко бубња
који не служи
за јлес него за
саојцјавање
наредби.

Звук који није
мелодија
него сигнал
за узбуну.

Нейисмено̄
илуминай̄ора
који йрай̄и
шаблон.

Пуцчану цев
са мало барӯи
довољно̄ за једно
йразнично
веселе.

Ти си Амазонка
која одсеца
десну дојку
да би одайела
сйрелу, а зай̄им
учй̄иво
села за йрйезу.

Крива колико
и њена лева
дојка цй̄ио овлацй
додирује
муцку но̄у
коју йослуцно йере.

Крива колико
и клавир
на йалуби
брода који йоне.

МЕДЕЈА

Бо̄овски
нежно скидацй
йлемений̄у йай̄ину
с размакнуй̄их но̄у
дремљиве дојље.

Срозане чарай̄е
на йвојим

о̄ӣеклим чланцима
два су рӯӣчас̄ӣа
змијска свлака.

Твоја њлева
јес̄ӣе Медејин
ӣӣјачни зембиљ.

Шумарак међу
Прејонама –
крајко ӯӣӯис̄ӣво
за рајну вец̄ӣину.

С њалцем у
језику
њоново се
склӯӣчавац̄и.

Држц̄и се за
ӣес̄ӣсе. Сведочц̄и.

Прејварац̄и у
лоц̄у девојц̄ицу.

Тако боље
њам̄ӣц̄и
добру мајку.

Прӣӣскивач
за њаир
ӣрља њи њело
док се њресвлагц̄и.

Змијо.

ЖЕНА РАТНИЦА

Јама њвоџа
њазуха
савр̄ц̄ен
сандук.

Увек неципо
мањи од мере
скелџа.

Осећа се њвоја
кошуља на зној.

Све ципо умеш
јесте да зачнеш.

Искорисџи
џраво
џрвоџ џуцња
у двобоју.

Убаџи џлацебо
џилулу у усџа
џреџлаџене
Мерлинке.

Твоја џоезија
џренуџак је
џрорачунаџосџи
на дечјем лицу
којом џровераваш
мајчину
хисџеричну
реакџију на
раздерано колено.

После
исџиџивачкоџ
џоџледа
џлачеш на силу
и џиџеџ.

Оџерска
џевачица
са рукама
које делују
као да доји
или се џравда.

ВЕТРЕЊАЧА

Моја бела
лаж је суза.
Сјоро цури
низ образ
али се жусјоро
од њега одваја.

Насликајше мурал
међу шим
размакнушим
дојкама –
џрад који
пада шако
шио једна
куршизана
заведе посаду.

Изнесише
ми шело
на брисани
просјор
и раскречише
удове
да личим
на вејрењачу.

Ону коју можеше
поставиши
на неискорицићено
шле.

Бићу модерно
расеће
којеџ има
свуда џде има
и вејра.